

נצח ישראל - פרק נ"ג / מקורות נוספים

1. שמונה קבצים (קובץ ח', רנ"ג)

עולם הרעיונות מתחלק הוא לשתי מערכות, בכלל, לרעיונות מתנוודדים, משתנים ומתנועעים בתנועה תדירה, ולרעיונות קבועים, עומדים בצביונם בלא שינוי ותמורה. שתי הספירות, של הנצח ושל ההוד, מתגלות בשניהם יחד. הנצח בתעצומתו הוא היסוד הקבוע, וההוד ביפעתו הוא היסוד המתנוודד ומשתנה. אין ציור לתפוס אחת מהמערכות בלא צירוף השניה לה. אין הנצח מתגלה בעוזו כי אם כשההוד מאציל עליו מיפעת הודו, ואין ההוד מלבבנו בהדרו כי אם כשעז הנצח ממולא בתוכן פנימיותו. והם הם הצנורות של נבואת האמת, והשבילים, המביאים את שפעת זיו האמת להחיות את כל היקום.

2. אורות הקודש (א', עמ' קל"ו)

אליהו יושב בכל מוצאי שבת קודש תחת עץ החיים וכותב זכויותיהם של ישראל. על כן ראוי לכל מי שיש שייכות של תשוקה לרוי תורה, שהיא מדת גלוי אליהו, באיזה דרגא, אפילו אם היא רק בדרך דמיון, או הרגשה, או השגת השכל האנושי, וקל וחומר אם עלה בחסד עליון למדרגות יותר גבוהות, שבכל מוצאי שבת קודש יעשה גם הוא כמעשיו של אליהו, ויעסוק בזכויותיהם של ישראל. ויכיר בהכרה שכלית ובהשגה בהירה וברורה את קדושת ישראל, ויקרת מעלתו, וידבק עצמו בכללות עם קדוש, עם ד', וסגולת נחלתו, שאין קץ ותכלית להופעת אור קדשו של כל יחיד ויחיד שבהם, שגם הריקנים שבישראל כל העולם משותת עליהם. ויש להתרעד ביראה קדושה, מקדושת הנשמה האלוקית העליונה של כל נפש מישראל. ולהיות מלא שוקקות וחמדת עולמים לקדושת רוממות קרן ישראל בכלל, ולהצלחתו של כל יחיד מישראל בכל מעשי ידיו, בחומריות וברוחניות, ובכל טוב. ומתוך מעמקי נשמתו ירנן ויקרא. אשריכם ישראל, אשריך ישראל, מי כמוך עם נושע בד'. אהבתיך עמי, ולאומי, איזייתך בכל לבי, ובכל נפשי, אחמדך בכל חום לבי, בכל אש עצמותי, אשתוקק לראות כבודך. יפך, והדרך, עת תרומם ותנשא, עת תגדל ביפי צביוניך, ויצאו כל סגולותיך, והנפלאות הכמוסות בך, מן הכח אל הפועל, עת תנטע ותתאזרח בארץ צביוניך, בארץ פארך, ויגלו לצפון ולים, לקדם ולמערב, תפארת עוזך, וגובה קרנך. וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך. וקרא לך שם חדש אשר פי ד' יקבנו, והיית עטרת תפארת ביד ד', וצניף מלוכה בכף אלוקיך.

3. שם (ד', עמ' ת"ק)

שורש כל זה הוא חטא מי מריבה, וכעסו של משה, אמירת שמעו נא המורים, שהביאה הכאת הסלע, במקום שהיה ראוי להיות הרצון והפיוס והדבור. ובתוכן ההופעה של הדרכה של אמונה ושל דיוקי תורה נתערב בשביל כך כח הקפדנות. עד שהאב ובנו, הרב ותלמידו, שהם יושבים בשער אחד ועוסקים בתורה, נעשים כאויבים זה לזה, ואם שמכל מקום את והב בסופה כתיב, ואהבה בסופה, אבל אין הרושם של האיבה הארעית הולך לגמרי בלא שום הפסד. תורת חסד היא תורה דלעילא, תורת הסוד, המתגלה לישרים על פי « אליהו ביסודה. בהתבסמו כבר, והרי הוא מוכן לשליחותו לבשר שלום, לעשות שלום בעולם, ולהשוות את המחלוקת, לקרב ולא לרחק. והוא בעצמו תוכן פתיחת הפה של משה רבנו שישב לדבר אל הסלע במקום ההכאה שעברה, וגילוייה של תורת חסד בהתפרשה ברחבה, על ידי תלמידי חכמים בדורות האחרונים, אינן דאטיין מסיטריה דמשה, ועל ידה יוחל אור של סוכת שלום להיות הולך ונפרש על ישראל, ועל ירושלים, ועל כל המון לאומים, אשר יבוא מרחוק, מאפסי ארץ לשם ד' צבאות אלוקי ישראל, המלך שהשלום שלו. וכל אותו העומק והדיוק, אותה אש הנשמה, אשר יצאה להאיר ולחמם על ידי כוחה של הצטרפות ריתחא דאורייתא, של הלא כה דברי כאש נאם ד', יצא אל הפעל אחרי שכבר שמשו כל אלה התוצאות הטובות, שייצאו מזה הדרך ונסתגלו באומה בעומק נשמתה, וכבר סבלה היא וכל העולם כולו הרבה מרתיחת אש קודש זו, יבא באחרית הימים, ביתר שאת על ידי התפשטותה של גבורה רוחנית עליונה מלאה עדינות של שלום ושלוות השקט, ודבר שלום לגוים, והוכיח במישור לענני ארץ. ונצוץ אור שלום זה הולך הוא, ומוכרח לבוא, ביחד עם אותו הניצוץ של קץ המגולה, אשר לשיבת ציון ובנינה.